

Διδαχή

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
Δελφών & Μιαούλη | Τ.2310 828 989 | www.inmetamorfoseos.gr

ΕΤΟΣ 6^ο | 29 Μαρτίου 2026 | Αρ. Φύλλου 274

**ΤΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΝΑΤΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΗΜΗ ΤΩΝ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΜΑΡΚΟΥ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΡΕΘΟΥΣΙΩΝ,
ΚΥΡΙΛΛΟΥ, ΔΙΑΚΟΝΟΥ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΣΚΑΛΩΝΙ ΚΑΙ ΓΑΖΙ
ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΜΕΝΩΝ ΑΝΔΡΩΝ.**

Η Εκκλησία μας τιμά σήμερα έναν άγιο που συνδυάζει τρία σπάνια χαρίσματα το θάρρος στον αγώνα, την ταπείνωση της μετανοίας και τη γενναιότητα της ομολογίας. Πρόκειται για τον άγιο Μάρκο, επίσκοπο Αρεθουσιών, ο οποίος έζησε σε εποχές μεγάλων αναστατώσεων και απέδειξε με τη ζωή του ότι η αληθινή πίστη δεν είναι μια στατική κατάσταση, αλλά ένας διαρκής δρόμος επιστροφής, αγώνα και σταθερότητας.

Ο άγιος Μάρκος χειροτονήθηκε επίσκοπος επί της βασιλείας του Μεγάλου Κωνσταντίνου. Ήταν άνθρωπος θερμού ζήλου και αγάπης προς τον Θεό. Διακρίθηκε ιδιαίτερα στον αγώνα κατά της ειδωλολατρίας, φτάνοντας στο σημείο να γκρεμίσει με τα ίδια του τα χέρια έναν ειδωλολατρικό ναό και να οικοδομήσει στη θέση του ναό αφιερωμένο στον αληθινό Θεό.

Η πράξη αυτή δεν ήταν μόνο συμβολική· φανέρωνε τη μεταμόρφωση ενός κόσμου που περνούσε από το σκοτάδι στο φως του Ευαγγελίου.

Στους ταραγμένους χρόνους μετά τη Σύνοδο της Νίκαιας, όταν πολλές θεολογικές συζητήσεις δημιουργούσαν σύγχυση, ο άγιος Μάρκος παρασύρθηκε προσωρινά στις τάξεις των ημιαρειανών. Δεν αρνήθηκε τη θεότητα του Χριστού, αλλά δίστασε απέναντι στον όρο «ομοούσιος». Εδώ η Εκκλησία μας δείχνει κάτι πολύ σημαντικό οι άγιοι δεν είναι άνθρωποι αλάνθαστοι, αλλά άνθρωποι που μετανοούν.

Ο Μάρκος, μόλις κατάλαβε το σφάλμα του, δεν δίστασε. Δεν προσπάθησε να δικαιολογηθεί. Επέστρεψε με ειλικρίνεια στην Ορθοδοξία. Αυτή η ταπείνωση είναι ίσως μεγαλύτερη από κάθε εξωτερικό κατόρθωμα.

Πόσο σημαντικό μάθημα για όλους μας! Η αληθινή δύναμη δεν είναι να μην κάνεις ποτέ λάθος, αλλά να έχεις το θάρρος να διορθώνεσαι.

Λίγο μετά την επιστροφή του στην ορθή πίστη, ανέλαβε την εξουσία ο Ιουλιανός ο Παραβάτης, ο οποίος επιδίωξε την αναβίωση της ειδωλολατρίας. Οι ειδωλόλατρες της Αρεθούσας, που κρατούσαν μνησικακία απέναντι στον επίσκοπο, βρήκαν την ευκαιρία να εκδικηθούν.

Παρά το γεγονός ότι ο Μάρκος είχε κάποτε σώσει τη ζωή του ίδιου του Ιουλιανού, ο αυτοκράτορας στάθηκε αχάριστος και προστάτευσε τους διώκτες του. Ο επίσκοπος αρχικά απομακρύνθηκε για να αποφύγει άσκοπες διώξεις. Όταν όμως έμαθε ότι συνελήφθησαν άλλοι χριστιανοί στη θέση του, έκανε κάτι συγκλονιστικό παραδόθηκε μόνος του. Αυτό είναι το πνεύμα του αληθινού ποιμένα: δεν σώζει τον εαυτό του εις βάρος του ποιμνίου.

Οι εχθροί του όρμησαν με μανία. Δεν σεβάστηκαν ούτε την ηλικία του ούτε τα άσπρα του μαλλιά. Τον γύμνωσαν, τον ξυλοκόπησαν, τον έριξαν σε βόθρο, και κατόπιν τον παρέδωσαν σε παιδιά που τρυπούσαν το σώμα του με γραφίδες.

Στη συνέχεια άλειψαν το σώμα του με μέλι και άλμη, τον έκλεισαν σε καλάθι και τον κρέμασαν στον ήλιο, εκθέτοντάς τον στα τσιμπήματα σφηκών και μελισσών. Η περιγραφή είναι σκληρή αλλά αποκαλύπτει το μέγεθος της υπομονής του Αγίου. Και όμως, μέσα σε όλα αυτά, ο Μάρκος δεν λύγισε. Δεν καταράστηκε. Δεν απελπίστηκε. Παρέμεινε ακλόνητος. Εδώ βρίσκεται το μεγαλείο της ομολογίας ο χριστιανός νικά όχι όταν αποφεύγει τον πόνο, αλλά όταν κρατά την πίστη μέσα στον πόνο.

Τελικά οι ειδωλολάτρες, βλέποντας ότι δεν μπορούσαν να τον κάμψουν, τον κατέβασαν. Και συνέβη κάτι θαυμαστό: μερικοί από αυτούς, εντυπωσιασμένοι από τη γενναιότητά του και τα λόγια του, έγιναν χριστιανοί. Αυτό μας δείχνει ότι η υπομονή είναι πιο δυνατή από τη βία.

Ο άγιος Μάρκος δεν νίκησε με όπλα αλλά με την πραότητα και την πίστη του. Το 364 κοιμήθηκε ειρηνικά, λαμβάνοντας το τρόπαιο των ομολογητών. Το μαρτύριό του μνημονεύεται από τον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο, γεγονός που δείχνει τη μεγάλη εκτίμηση της Εκκλησίας προς το πρόσωπό του.

Την ίδια περίοδο, ο διάκονος Κύριλλος στην Ηλιούπολη, καθώς και πολλοί κληρικοί και αφιερωμένες παρθένες στην Ασκάλωνα και τη Γάζα, βρήκαν μαρτυρικό θάνατο. Οι διώκτες προσπάθησαν να επαναφέρουν τη λατρεία των ειδώλων, αλλά απέτυχαν. Το αίμα των μαρτύρων έγινε σπόρος πίστεως.

Ο άγιος Μάρκος μας διδάσκει:

1. Το θάρρος της μετανοίας. Δεν φοβήθηκε να διορθώσει το λάθος του.

2. Η αγάπη του ποιμένα. Προτίμησε να παραδοθεί παρά να υποφέρουν άλλοι στη θύση του.

3. Η δύναμη της υπομονής. Η πραότητα μεταμόρφωσε ακόμη και τους διώκτες.

Αδελφοί μου, ο άγιος Μάρκος μάς θυμίζει ότι η πορεία προς τον Θεό περνά από τη μετάνοια, την ομολογία και την υπομονή. Ο άνθρωπος που επιστρέφει στην αλήθεια και μένει πιστός μέχρι τέλους γίνεται φως για τους άλλους.

Είθε οι πρεσβείες του να μας χαρίζουν σταθερότητα στην πίστη και καρδιά ταπεινή.

**ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ
ΜΑΡΚΟΥ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΡΕΘΟΥΣΙΩΝ, ΚΥΡΙΛΛΟΥ,
ΔΙΑΚΟΝΟΥ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΣΚΑΛΩΝΙ ΚΑΙ ΓΑΖΙ
ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΜΕΝΩΝ
ΑΝΔΡΩΝ.**

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Αρεθουσίων ὁ σοφὸς Ποιμενάρχης, ὑπὲρ Χριστοῦ Μάρκε στερερῶς ἠνωνίσω, ἐν τῇ Φοινίκῃ δὲ ᾧ Κύριλλε Διάκονε, Μάρτυς ὠφθης ἔνθεος, καὶ ἐν Γάζῃ τῇ πόλει, ἅμα καὶ Ἀσκάλωνι, Ἰερεῖς θεοφόροι, μετὰ Γυναίων ἤθλησον σεμνῶν, οὓς ὡς ὀπλίτας, Χριστοῦ μακαρίσωμεν..

